

HØJESTERET RETSBOG

Den 7. juni 2022 blev Højesteret sat i retsbygningen, Prins Jørgens Gård 13, 1218 København.

Ankeudvalget (Henrik Waaben, Jens Kruse Mikkelsen og Kristian Korfits Nielsen) behandlede sagen.

Sag BS-27896/2021-HJR

Enemærke & Petersen A/S
(advokat Carsten Led-Jensen)

mod

Selskabet af 30. august 2002 A/S (tidligere Nordisk Pladeimport A/S)
(advokat Jan Presfeldt)

Der fremlagdes processkrift af 2. februar 2022 fra Selskabet af 30. august 2002 A/S, processkrift 2 af 24. februar 2022 fra Enemærke & Petersen, processkrift af 2. marts 2022 fra Selskabet af 30. august 2002 og processkrift 3 af 14. marts 2022 fra Enemærke & Petersen.

Det fremgår heraf bl.a., at Selskabet af 30. august 2002 den 31. januar 2022 fik afslag fra Procesbevillingsnævnet på særskilt at anke Østre Landsrets bestemmelser om sagsomkostninger i dom af 23. juni 2021 (BS-14245/2019-OLR), jf. retsplejelovens § 368, stk. 8, og at selskabet derfor anmoder Højesteret om tilladelse til i den verserende ankesag at nedlægge en ny påstand om sagsomkostninger for så vidt angår renoveringsprojekterne Brøndby Strand og Sundhedshuset, som ikke er omfattet af Enemærke & Petersens delvise anke til Højesteret (påstand 3). Påstanden lyder:

”Selskabet af 30. august 2002 A/S bør i relation til den del af landsrettens dom, som ikke er indbragt for Højesteret (renoveringsprojektet

Brøndby Strand og Sundhedshuset), tilkendes fulde sagsomkostninger til dækning af udgifter til syn og skøn og advokat for så vidt angår: (i) isoleret bevisoptagelse/syn og skøn forud for sagsanlæg, (ii) supplerende syn og skøn gennemført under sagsforberedelsen i landsretten og (iii) behandling af sagen for landsretten.”

Selskabet af 30. august 2002 har anført bl.a., at hensynet bag retsplejelovens § 368, stk. 8, om at begrænse sagsmængden for Højesteret i sager, hvor det materielle indhold er afklaret ved en retskraftig dom, ikke gør sig gældende, hvor en del af sagen er anket og verserer for Højesteret. Der er ikke tale om en ”særskilt” indbringelse af omkostningsafgørelsen, hvorfor Højesteret kan give tilladelse til, at den samlede omkostningsafgørelse prøves under den verserende ankesag. Situationen kan sammenlignes med, at Procesbevillingsnævnet i henhold til retsplejelovens § 371, stk. 1, kan begrænse en anketilladelse til en del af det krav, som sagen angår, eller hvor sagen omfatter flere krav eller spørgsmål, til et af disse. Det følger af forarbejderne til § 371, stk. 1, 3. pkt., at selv om Procesbevillingsnævnet har begrænset en anketilladelse til en del af sagen, kan begge parter uden begrænsninger få prøvet landsretsdommens bestemmelser om sagsomkostninger i sin helhed. Højesterets prøvelse af den samlede omkostningsafgørelse medfører ikke, at Højesteret skal tage stilling til substansen for så vidt angår Brøndby Strand og Sundhedshuset. Ved ikke at indbringe disse byggesager for Højesteret, har Enemærke & Petersen anerkendt landsrettens retskraftige frifindelse af Selskabet af 30. august 2002.

Enemærke & Petersen har protesteret mod nedlæggelse af den nye påstand og anført bl.a., at påstanden er omfattet af retsplejelovens § 368, stk. 8, jf. § 371, og kompetencen til at meddele tilladelse til at indbringe omkostningsafgørelsen for Højesteret tilkommer derfor alene Procesbevillingsnævnet. Landsrettens afgørelse vedrørende projekterne Brøndby Strand og Sundhedshuset er ikke anket til Højesteret. Der er således tale om en særskilt afgørelse af sagsomkostningsspørgsmålet vedrørende disse projekter. Ved fortolkning af begrebet ”særskilt” må der skeles til retsplejelovens øvrige regler, herunder navnlig reglerne om saglig kompetence og kumulation. Det er retsplejelovens udgangspunkt, at sager om forskellige krav mellem samme parter er særskilte tvister, jf. retsplejelovens kapitel 21-23. I sager, hvor parterne ved objektiv kumulation har inddraget flere krav, må Procesbevillingsnævnets tilladelse således være påkrævet ved særskilt indbringelse af den del af en omkostningsafgørelse, der vedrører krav, som ikke er anket til Højesteret. En afgørelse om sagsomkostninger i denne sag forudsætter et ”merarbejde” i forhold til de tilfælde, hvor omkostningsspørgsmålet prøves som led i behandlingen af en ankesag. Det er netop formålet med retsplejelovens § 368, stk. 8, og § 371, at sådant merarbejde ikke skal pålægges ankeinstansen.

Ankeudvalget (Henrik Waaben, Jens Kruse Mikkelsen og Kristian Korfits Nielsen) besluttede at tillade, at Selskabet af 30. august 2002 A/S nedlægger den nye påstand 3. Ankesagen verserer for Højesteret, og der er således ikke tale om en særskilt anke af landsrettens bestemmelse om sagsomkostninger, jf. retsplejelovens § 368, stk. 8. Sagsomkostninger fastsættes samlet for hele sagen, jf. princippet i retsplejelovens § 315 og § 322, stk. 1. Sagens parter kan således få prøvet den indankede doms bestemmelser om sagsomkostninger i sin helhed, selv om der er tale om en delvis anke.

Sagen udsat på parternes indlevering af påstandsdokumenter, ekstrakt og materialesamling mv. senest den 29. juli 2022.

Retten hævet.